

Scholar

LISTOPAD
2017
90 (279)

„SCHOLAR” - GAZETKA PAŃSTWOWEGO GIMNAZJUM POLSKIEGO W DAUGAVPILS

Tydzień Patriotyczny w Gimnazjum KLASY POCZĄTKOWE UCZCIŁY DZIEŃ PAMIĘCI BOHATERÓW

9 listopada w auli szkolnej przeżyliśmy wiele pozytywnych sportowych emocji. W zawodach zorganizowanych z okazji Dnia Łacplesisa (dzień pamięci bohaterów poległych za niepodległość Łotwy) wzięli udział uczniowie klas 1-3. Pierwszoklasiści, którzy mieli okazję zadebiutować w rywalizacji sportowej, pokazali się z najlepszej strony. Sędziowie mocno podkreślali, że każdy uczestnik zawodów był wygrany. A oto wyniki:

- 1 miejsce – klasa 3b
- 2 miejsce – klasa 3a
- 3 miejsce – klasa 2a
- 4 miejsce – klasa 2b
- 5 miejsce – klasa 1a i 1b

Dziękujemy młodym sportowcom za udział w pięknych i ważnych zmaganiach, kibicom za stworzenie dobrej atmosfery, nauczycielom za wsparcie, a pani Skaidrite Baško za trud włożony w organizację sportowego święta.

KONCERT PATRIOTYCZNY

Z okazji Dnia Niepodległości Polski (11 listopada) i Łotwy (18 listopada) w murach naszego gimnazjum zorganizowano niezwykle, pełen wzruszeń koncert.

W numerze:

- Tydzień Patriotyczny w Gimnazjum;
- Dzień Świętego Marcina w Polsce i na Łotwie;

- Wystawa fotograficzna w Centrum Kultury Polskiej;

- W listopadzie wspominamy naszych zmarłych;
- Mūsu skolēnu talanti;
- Kas manu tautu dara stipru?

W piątek, 10 listopada, w auli szkolnej uczniowie przedstawili krótkie wspomnienie historyczne oraz piękny występ, złożony z pieśni, tańców i recytacji. Zaakcentowano harmonijne współistnienie różnych języków i kultur w

społeczności naszej szkoły i miasta. Pani dyrektor w swoim wystąpieniu podkreśliła wagę świąt patriotycznych oraz podobieństwa w historii obu narodów.

Zwróciła uwagę, że wolność umożliwia spełnianie marzeń, realizowanie pasji i wszechstronny rozwój. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tego pięknego święta.

GRA MIEJSKA „ŁOTWA W MOIM SERCU”

15 listopada została zorganizowana gra miejska "Łotwa w moim sercu" przeznaczona dla uczniów klas czwartych. Uczestnicy pracowali w grupach wspólnie z rówieśnikami z innych szkół. Stanowiło to doskonałą okazję do poszerzenia wiedzy na temat tradycji ludowych, życia kulturalnego, geografii i historii.

Nasz zespół szkolny wystąpił z powodzeniem i zajął II miejsce. Gimnazjum było reprezentowane przez uczennice z czwartej klasy - Zofię Borowską, Sabinę Tuzika, Dianę Apeine, Ksenię Szczerbakową. Pomogły im przygotować się nauczycielki, panie Irina Apeine, Velta Gžibovska oraz Łucja Babule.

Dzień Świętego Marcina w Polsce i na Łotwie

Dzień Świętego Marcina obchodzony jest w wielu krajach 11 listopada. Marcin z Tours jest patronem dzieci, hotelarzy, jeźdźców, producentów kapeluszy, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników, więźniów, właścicieli winnic, żebraków i żołnierzy. Jego święto obchodzi się m. in. na Węgrzech, we Francji, w Niemczech, Austrii i Estonii.

W Polsce najbardziej uroczyste świętują ten dzień Wielkopolanie. W Poznaniu w dniu św. Marcina odbywa się festyn. Tradycją nawiązuje do średniowiecznych obchodów tego święta. W tym dniu ulicą przechodzi pochód na czele ze świętym Marcinem, który przed zamkiem z rąk prezydenta miasta odbiera klucze. Tradycyjnie w Dniu św. Marcina w całej Polsce jada się rogalie świętomarcińskie oraz mięso z gęsi.

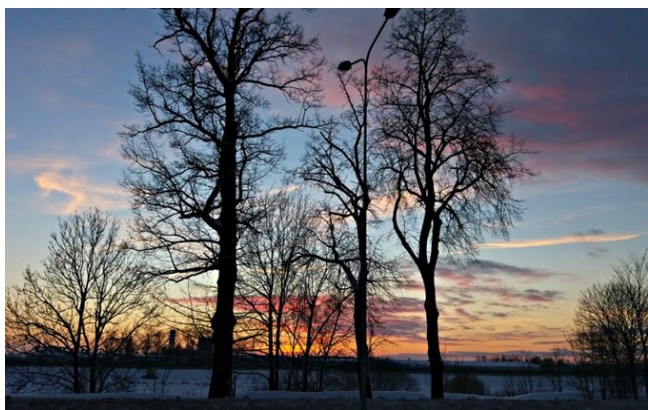
Rogal świętomarciński jest tradycyjnym poznańskim produktem regionalnym. Wypiekany jest z ciasta półfrancuskiego z nadzieniem z białego maku z cukrem, orzechami, rodzynkami, owocami oraz aromatem migdałowym. Nie każda cukiernia ma prawo wypiekać te pyszności. Trzeba mieć odpowiedni certyfikat. Rzemieślnicy zrzeszeni w Cechu Cukierników i Piekarzy w Poznaniu sprzedają w Dniu Świętego Marcina średnio 250 ton tego wyrobu.

Również na Łotwie świętujemy Dzień Świętego Marcina 11 listopada. W jego przededniu w murach naszej szkoły miał miejsce tradycyjny łotewski świętomarciński jarmark. Przez sobotę i niedzielę uczniowie klas początkowych wspólnie z rodzicami przygotowali liczne przysmaki, aby potem zaproponować je starszym kolegom i nauczycielom podczas kiermaszu, który odbył się w poniedziałek. Dzięki temu dzieci uczyły się sprzedawać i kupować. Wszystko odbywało się przy dźwiękach pięknej łotewskiej muzyki ludowej.

Najmłodszym uczniom towarzyszyło wiele emocji, dlatego nie dziwi, że niektórzy z nich twierdzili, że to był najlepszy dzień w szkole.

Wystawa fotograficzna w Centrum Kultury Polskiej

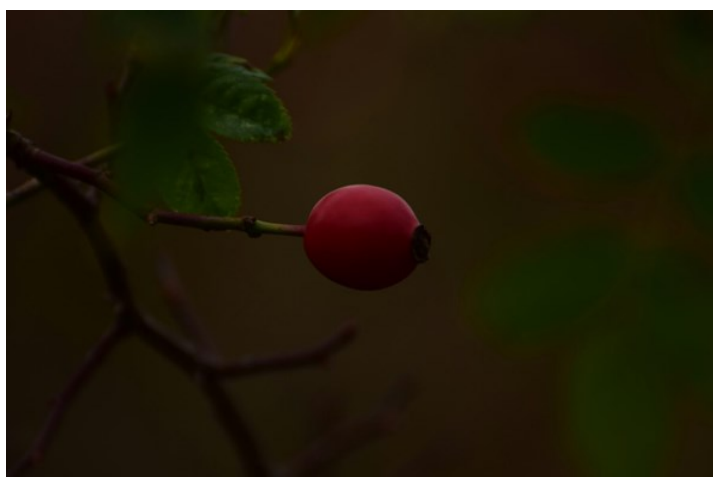
16 listopada w Centrum Kultury Polskiej w Daugavpils została otwarta wystawa fotograficzna pt. „Gdzie się Polska zaczyna...”

Autorami zdjęć są uczniowie klasy 11, którzy zapragnęli zaprezentować swoje prace na wystawie zainspirowani przez pejzaże, przyrodę, kulturę, architekturę oraz przez tradycje narodu polskiego.

W życiu codziennym kultura fotografii została głównym źródłem informacji, sposobem utrwalenia mijających chwil, przekazania emocji. Pokolenie Facebook i Instagram widzi w fotografii więcej niż jeden moment, dostrzegając w tym historię życia i wrażeń, które nas jednoczą.

W zaprezentowanych pracach skupiliśmy się na kraju, który nam udało się obejrzyć przez obiektyw i pryzmat naszego dziedzictwa kulturowego.

Alina Hačetlova

W listopadzie wspominamy naszych zmarłych

W uroczystość Wszystkich Świętych, a także następnego dnia Polacy odwiedzają cmentarze, aby ozdobić groby swoich bliskich kwiatami i zapalić znicze. Święto to ma długą tradycję. Uważa się, że wywodzi się jeszcze ze starożytnego Rzymu. W jednym, wybranym dniu, wspominano tam wszystkich chrześcijańskich męczenników.

W VI wieku obchody te rozszerzono w Rzymie na wszystkich zmarłych, którzy osiągnęli stan zbawienia.

W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć już w XII wieku, a z końcem XV wieku była znana w całym kraju. Na kilka dni przed świętem ludzie porządkują groby swoich bliskich, zdobią je kwiatami i zielonymi gałęziami. Zgodnie z polską tradycją, to właśnie 1 listopada jest najważniejszym dniem obchodów zadusznyczych i odwiedzania cmentarzy.

Współcześnie 1 listopada wspomina się nie tylko osoby oficjalnie uznane za święte. Uroczystość ta ma charakter bardzo radosny. Przypomina, że każdy z wierzących został wezwany do świętości. Zaraz po uroczystości Wszystkich Świętych Kościoł obchodzi wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Dzień Zadusznyczy, 2 listopada, to czas szczególnej modlitwy o to, by ci, którzy odeszli, mieli udział w Chrystusowym zwycięstwie nad śmiercią.

Cały listopad jest czasem szczególnej o nich pamięci. Modlitwy, możliwość uzyskania odpustu za dusze zmarłych wedle wiary Kościoła pomagają im

*To bowiem,
co widzialne,
przemija, to zaś,
co niewidzialne,
trwa wiecznie.*

2 Kor 4, 18

opuścić czyścić i dostąpić chwały nieba. W naszej szkole również pamiętamy o naszych bliskich zmarłych. W piątek, 3 listopada uczniowie razem z nauczycielami udali się do kościoła, żeby pomodlić się w intencji wszystkich tych, z którymi kiedyś pracowaliśmy i uczyliśmy się w naszym gimnazjum. Msza święta w intencji zmarłych nauczycieli, absolwentów i pracowników naszej szkoły stała się okazją do zastanowienia się nad tym, że życie jest krótkie i delikatne. Dziękujemy za wspólną modlitwę księżom M. Sivickiemu oraz J. Mukanowi.

Daniel Smulko

PAMIĘTAMY...

Man ir talants.

Mani sauc Agnese, es mācos 8. a klasē. Es nodarbojos ar dejām, un brīvajā laikā arī peldēju baseinā. Es esmu draudzīga un labsirdīga. Kad man nav ko darīt, es zīmēju zīmējumus ar pastelkrāšņiem. Tā ir mana jaunā aizraušanās, jo agrāk es zīmēju ar zīmuļiem. Man iepatikās šī nodarbošanās, un kad man gribas, es zīmēju zīmējumus, kas man ienāk galvā, vai pārzīmēju citus. Dažreiz es dāvinu šos zīmējumus draugiem, vai arī zīmēju pēc pasūtījuma, bet pārsvarā es zīmēju sava prieka pēc nevis, lai lielīties. Man sanāk skaisti, akurāti zīmējumi, kuri priecē sirdi un liek pasmaidīt. Savos zīmējumos es atveidoju dažādus skatus: dabu, kokus, puķes, debesis un rudeni.

Agnese Vjaterē

Kas manu tautu dara stipru?

Jau no agras bērnības vecāki ar savu piemēru mani mācīja mīlēt savu Dzimteni, zināt un cienīt tās kultūru un kopt tradīcijas, lai es būtu lepna par to, ka esmu piedzimusī tieši šeit - Latvijā. Mūsu valsts būs tikpat stipra, drosmīga un neatkarīga kā tās cilvēki. Ikviens Latvijas iedzīvotājs var palīdzēt mūsu valstij augt un attīstīties. Katrs to dara citādāk, bet kopā mēs veidojam milzīgu ģimeni, kurā katrs ir spējīgs vairost savu un līdz ar to savas valsts spēku.

Viens no mūsu spēka avotiem ir Latvju zemes vēsture. Pagātnes notikumus mums palīdz izprast mūsu skolotāji. Paldies viņiem par to! Mums, jaunajai paaudzei, ir ļoti svarīgi zināt, kādus sāpju un ciešanu ceļus ir izstaigājuši mūsu senči. Kad šonedēļ skolā skatījāmies Viestura Kairiša mākslas filmu "Melānijas hronika", pārdomāju, cik mēs esam izlepuši, dažbrīd uzskatot, ka mums kā trūkst. Mums jāsmeljas spēks no tādiem cilvēkiem kā Melānija, ko sūrie apstākļi

nesalauza. Un tādu cilvēku nav maz, kas necilvēciskos apstākļos palika par cilvēkiem, nezaudēja ticību savai un Latvijas nākotnei. Mēs nedrīkstam būt paaudze, kas pārraus šīs svarīgās informācijas nodošanu tālāk, mums nav tiesību to aizmirst, jo nākotni var veidot tikai zinot pagātni!

Nāku no pilsētas, kas laikmetu griežos neskaitāmas reizes ir mainījusi saimniekus, tādēļ Daugavpils ir kļuvusi par daudz nacionālu pilsētu. Manuprāt, tas ir mūsu pilsētas lielākais ieguvums, jo katra tautība ienes savu kolorītu pilsētas dzīvē un pasākumos. Mēs bagātināties cits no cita. Krāšņie latviešu, poļu, krievu, baltkrievu, ukraiņu, vāciešu, ebreju tautastērpi, dziesmas un dejas dod enerģijas lādiņu pārvarēt dažādas ikdienas dzīves nebūšanas. Jau kopš 1.klases dejuju tautas deju kolektīvā "Kukulečka" izcilās poļu tautības horeogrāfes Žannas Stankevičas vadībā. Esam piedalījušies neskaitāmos festivālos un koncertos daudzās Latvijas un Polijas pilsētās un ciematiņos. Polijā mūs uzņem kā Latvijas daļiņu, bet Latvijā kopjam poļu tradīcijas. Lūk, kur ir mans spēks – divu tautu kultūru apvienojumā! Uzskatu, ka tautībai nav nozīmes, galvenais mūsu iedzīvotāju un spēka avots ir vēlēšanās padarīt mūsu Tēvzemi stiprāku un skaistāku un lepnums par to, ka tā ir mūsu dzimtene.

Jebkurš, kas godprātīgi pilda savus pienākumus, dara Latviju stiprāku, neskatoties uz ādas krāsu un dzimto valodu. Skolēns, kas apzinīgi mācās, pieaugušais, kas atbildīgi veic viņam uzticēto, vairo mūsu valsts labklājību. Bet mūs visus apvieno skanīgā un dzidrā latviešu valoda. Tajā mēs sazināties, iegūstam izglītību, pieņemam valstij svarīgus lēmumus. Ikviens no mums ir daļiņa no mūsu tautas, ikviens no mums ir tās tagadne un nākotne.

Mēs visi vēlamies gaišu Latvijas nākotni. Viss atkarīgs no mums! Ir vajadzīgs tikai liels gribasspēks un mērķis! Es zinu noteikti, ka Latvijas tautai būs pa spēkam pārvarēt visas grūtības un uzplaukt kā krāšņam ziedam Eiropas valstu pušķī. Ticēsim saviem spēkiem! „Ir katram roka jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu iet!” tā teicis ir Rainis, un mēs ne-varam palikt malā.

TICĪBA IR SPĒKS!

8.klases skolniece **Božena Rakicka**

J.Pilsudska Daugavpils valsts poļu ģimnāzija

Redakcijas grupa: *Anetta Buzuk.*

Tehniska izstrāde: *Jeļena Skopina.*

Adrese: *Varšavas iela 2, Daugavpils, Latvija*

Avīze tiek izdota no 1991.g. Iznāk vienu reizi mēnesī.